

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/270/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010765
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812010765.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Mgr. Kataríny Bubnášovej a Ing. Kamily Topoľskej, v trestnej veci obvineného E. E. na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2014 jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Obvinený E. E., nar. XX.X.XXXX v Handlovej, trvale bytom Y., X. XXXX/XX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby W.,

u z n a n ý v i n n ý m

rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/270/2012-614 zo dňa 28. novembra 2012,

v bode 1

z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona,

v bode 2

z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona,

vo výroku o vine, ochrannom opatrení a náhrady škody, právoplatným rozsudkom dňa 28. novembra 2012,

sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona, s použitím ustanovenia § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, prvá veta pred bodkočiarkou v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.US 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012, s použitím § 405 písmeno b) Trestného poriadku, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 1 (jeden) mesiac nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 5 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na verejnom zasadnutí, ktoré „per analogiam“ v zmysle § 404 odsek 2, prvá veta Trestného poriadku, vykonal po tom, čo po povolení obnovy konania a zrušení uznesením sp. zn. 3Nt/13/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23Tos/40/2014, výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/270/2012, ktorým bol obvinený E. E. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, 4 písmeno a) Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, nedošlo k uzatvoreniu dohody o treste medzi prokurátorom a obvineným, vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie k výroku o treste (výroky rozsudku o vine, ochrannom opatrení, náhrade škody, neboli po povolení obnovy konania zrušené), v rámci ktorého vypočul obvineného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Súd vypočul obvineného, ten uviedol, že sa k spáchaniu trestnej činnosti plne priznal, spáchanie trestnej činnosti i úprimne oľutoval. I keď v čase spáchania trestnej činnosti dokázal zarobiť veľa peňazí, hral na automatoch, a to bol dôvod, pre ktorý i trestnú činnosť páchal. Spôsobená škoda nebola k termínu verejného zasadnutia uhradená. Je si vedomý, že v minulosti bol právoplatne odsúdený pre trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva charakteristika osoby obvineného, vyplýva z nich, že na obvineného sa hľadí (v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú dobu sa voči obvinenému viedlo trestné stíhanie), akoby bol 3-krát súdne trestaný - odpis registra trestov (č.l. 642-643), z toho jedenkrát, ako to vyplynulo i z oboznámeného trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/282/2002, z neho predovšetkým rozsudku č.l. 282, pre trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona (teda berúc do úvahy prechodné ustanovenie Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. - § 437 odsek 1 Trestného zákona), teda zločin.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, vzhľadnuc u obvineného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, ale i dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený, predovšetkým však berúc do úvahy následok trestného činu, ktorý bol v danom prípade vyjadrený vysokou výškou spôsobenej škody, ktorá vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku dokonca niekoľkonásobne prevyšovala výšku škody veľkého rozsahu, pri zohľadnení pomerov páchatel'a, možnosť nápravy, doterajší spôsob jeho života, berúc do úvahy i skutočnosť, že obvinený vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/282/2002, vykonanie tam uloženého trestu, možno konštatovať, že spáchal opätovný zločin, a teda trest u jeho osoby, nebyť ustanovenia § 405 písmeno b) Trestného poriadku, ktorý súdu určuje, že ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku, mal byť súdom ukladaný v rozmedzí vypočítanej sadzby za použitia ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona - v rozmedzí nad 150 mesiacov, súd je názoru, že vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.US 106/2011, ktorý vyslovením protiústavnosti ustanovenia § 41 odsek 2, prvá veta Trestného zákona, časť za bodkočiarkou, v ktorej bola uložená povinnosť ukladať trest páchatel'ovi trest odňatia slobody nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby, nie je dôvodné pri ukladaní trestu obvinenému použitie i ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona, ktorý bol v pôvodnom konaní použitý, pretože toto ustanovenie ukladá, že ustanovenie odsekov 4 až 6 § 38 Trestného zákona sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 odsek 2 alebo § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a obvinenému sa neukladá trest zvýšený z dôvodu úhrnného trestu podľa zásad asperačnej zásady, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, potom dospel k záveru, že na prevýchovu obvineného, morálne odsúdenie jeho konania, no predovšetkým na ochranu spoločnosti, bude tento účel trestu plniť trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 1 mesiac nepodmienečne, a preto ako zákonný, primeraný, súd vzhliadol trest vo výmere pôvodne uloženého trestu odňatia slobody. Súd zvažoval i prípadné využitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, okolnosti, ktoré by ho mohli viesť k mimoriadnemu

zníženiu trestu, no tak na strane obvineného nevzhliadol žiadne mimoriadne pomery páchatela, resp. na strane okolnosti prípadu nevzhliadol žiadne okolnosti, ktoré by ho viedli k záveru, že trest ukladaný v trestnej sadzbe ustanovenej Trestným zákonom by bol neprimerane prísny, a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval trest kratšieho trvania, a preto pri ukladaní trestu toto ustanovenie Trestného zákona nepoužil. V zmysle § 48 odsek 5 Trestného zákona, pretože obvinený síce bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu, vzhľadom na osobu obvineného, no predovšetkým dobu, ktorá uplynula od posledného výkonu, mieru narušenia obvineného, ktorá nie je vzhľadom na ostané oboznámené správy závažná, dospiac k záveru, že náprava v inom ústave na výkon trestu ako s maximálnym stupňom stráženia u obvineného bude lepšie zaručená, obvineného na výkon trestu odňatia slobody, i keď je odsúdený pre obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, musiac zohľadniť i ustanovenie § 405 písmeno b) Trestného poriadku, zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vyššie uvedený druh a výmera trestu mal súd za to, že bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.